

Arrest

nr. 215 111 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
in haar hoedanigheid als voogd voor X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. LECLERE
Rue de Behogne 78
5580 ROCHEFORT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid als voogd voor X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. LECLERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 14 december 2016 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 16 december 2016 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 maart 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 30 maart 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 16/12/2016

Overdracht CGVS: 29/03/2017

U werd op 18 januari 2018 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 14u12 tot 18u04, bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Uw advocaat, meester Leclere, en uw voogd, mevrouw Heymans, waren gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pasjtoen van etnische origine, hangt u het soennitische geloof aan en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U bent minderjarig. U zegt afkomstig te zijn uit het dorp Oghuz, gelegen in het district Deh Bala (ook gekend als Haskamina) van de provincie Nangarhar, en daar altijd te hebben gewoond.

De Islamitische Staat (IS; ook gekend als Daesh) kwam een viertal jaar geleden naar uw regio. In de madrassa werd u benaderd door strijders van de groepering die zeiden dat u een zelfmoordaanslag moest plegen. Omdat u op een bepaald moment al twee dagen niet meer naar de moskee was geweest, kwamen Daesh strijders u opzoeken toen u onderweg was naar de landbouwgrond van uw vader. Ze waren boos, één van hen sloeg u. Ze herhaalden dat u hun groepering moest vervoegen. Ze voegden hier nog aan toe dat u problemen zou krijgen als u hen niet zou gehoorzamen. U was bang en stemde in met hun verzoek. U lichtte uw vader in over wat er was gebeurd. Hierna kwamen mannen van de groepering naar uw ouderlijke woning. Ze spraken met uw vader en zeiden dat ze op zoek waren naar u. Uw vader zei dat u niet thuis was, waarna ze vertrokken. Uw vader bracht u naar uw oom aan moederskant. Daar werd besloten dat u moest vertrekken om uw leven te redden.

U heeft Afghanistan verlaten in 1395 (2016) toen het warm was. U reisde een zestal maanden via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 16 december 2016 een asielaanvraag indiende.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw taskara neer, de taskara van uw vader en de enveloppe waarin de documenten werden verstuurd. Uw voogd maakte op 29 januari 2018 een begeleidend schrijven over en vroeg op 12 maart 2018 een versnelling van de procedure omwille van uw slechte mentale toestand.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd verder vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Deh Bala. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Oghuz, gelegen in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar, en daar tot aan uw vertrek naar Europa te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p.5).

Vooreerst heeft het Commissariaat-generaal verschillende bedenkingen bij uw verklaring een zoon te zijn van een landbouwersfamilie (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd hoeveel grond uw vader heeft, kwam u niet verder dan te stellen dat uw vader één veld heeft (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd hoe groot dat veld is, antwoordde u dat het een klein stuk grond is, misschien een halve jerib groot (gehoorverslag CGVS, p.10). Volgens uw verklaringen cultiveerde uw vader tarwe, maïs en opium op zijn veld (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd wat er gebeurde met de opbrengst, repliceerde u dat u niet zelf op de velden werkte en dat uw vader bloem liet maken van de tarwe (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd wat hij vervolgens deed met de bloem, antwoordde u dat hij de bloem verkocht maar dat u niets weet over het werk van uw vader (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd waar uw vader de bloem verkocht, repliceerde u vaagweg dat hij de bloem misschien in het dorp verkocht maar dat u niet met hem meeding (gehoorverslag CGVS, p.10-11). Gevraagd wat uw vader met de opium deed, stelde u dat hij de opium plantte en verkocht (gehoorverslag CGVS, p.11). U kon evenmin vertellen waar uw vader de opium verkocht, noch voor hoeveel geld (gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of uw familie nog een andere bron van inkomsten had behalve het werk op de landbouwgrond, herhaalde u dat u niets weet over het werk van uw vader (gehoorverslag CGVS, p.11). De vraag herhalend, stelde u uiteindelijk dat uw vader enkel op de velden werkte (gehoorverslag CGVS, p.11). Zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd, is het bedenkelijk dat u dermate vage en weinig doorleefde verklaringen aflegde betreffende de dagelijkse realiteit van uw familie. Als uw familie daadwerkelijk volledig afhankelijk is van de opbrengst van de landbouwgrond om te kunnen overleven, mag immers worden verwacht dat u meer informatie zou kunnen geven aan het CGVS over de verkoop van de gewassen. Voorts verklaarde u nog dat jullie een jaar voor uw vertrek twee schapen kochten en dat u voor de schapen zorgde (gehoorverslag CGVS, p.11-12). Gevraagd waar uw vader de schapen ging kopen, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.12).

Volgens uw verklaringen hebben uw vader en oom aan moederskant uw reis naar België geregeld (gehoorverslag CGVS, p.25). Gevraagd wie de smokkelaar heeft betaald die u naar hier heeft gestuurd, stelde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p.25). U kon evenmin vertellen hoeveel geld er werd betaald voor uw reis, noch hoe dat bedrag bij elkaar werd verzameld (gehoorverslag CGVS, p.25). U erop wijzend dat u verklaarde dat uw vader landbouwer is, dat jullie niet veel grond hebben en opnieuw gevraagd uit te leggen hoe uw familie aan het geld is geraakt om u naar Europa te sturen, kwam u niet verder dan te stellen dat u problemen had, dat u moest vertrekken, dat u niet weet hoe ze het geld hebben geregeld en dat ze het geld misschien hebben gevonden (gehoorverslag CGVS, p.25). Gevraagd wat u bedoelt met dat laatste, antwoordde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p.25). Gevraagd of uw familie geld moest lenen, repliceerde u dat u het niet weet en dat ze dat niet hebben besproken met u (gehoorverslag CGVS, p.25). Er mag evenwel worden verwacht dat u het CGVS toch enige uitleg kan verschaffen over de manier waarop uw reis werd bekostigd. Dat u hierover niets kan vertellen, roept verder vragen op bij de geloofwaardigheid van het profiel van uw familie. U kon overigens evenmin vertellen wat voor werk uw oom aan moederskant doet (gehoorverslag CGVS, p.25).

Verder gevraagd wat u allemaal zag op de weg van Nangarhar naar Iran, repliceerde u dat u niets heeft gezien, dat de auto reed en dat u niet weet waar (gehoorverslag CGVS, p.30). Gevraagd of de mensen onderweg zeiden waar jullie passeerden, stelde u dat ze stil waren en niets zeiden (gehoorverslag CGVS, p.30). Gevraagd of u een grote stad passeerde onderweg naar Iran, antwoordde u dat u woestijnen en bossen zag maar geen steden (gehoorverslag CGVS, p.30). Nochtans blijkt uit de toegevoegde kaart dat je om van Deh Bala naar de Iraanse grens te gaan, Kabul moet passeren. Het is vreemd dat u dat volledig zou zijn ontgaan. Voorts had u verklaard dat uw vader u nog vergezelde naar een plaats vooraleer u alleen verder reisde (gehoorverslag CGVS, p.26). Gevraagd naar wat voor een plaats hij u bracht, moest u toegeven niet meer te weten wat voor een plaats dat was (gehoorverslag CGVS, p.30). Gevraagd of het een dorp was, kwam u niet verder dan te stellen dat dat zo leek

(gehoorverslag CGVS, p.30). U kon niet vertellen vanuit welk dorp u bent vertrokken (gehoorverslag CGVS, p.30).

Uw gebrekkige verklaringen hierover roepen verder vragen op, te meer u wél in staat bleek om de dorpen die op de weg van Oghuz naar het districtscentrum van Deh Bala liggen één voor één op te sommen, hoewel u ook maar één keer naar het districtscentrum zou zijn geweest om uw taskara te gaan halen (gehoorverslag CGVS, p.14).

Dat u hiertoe wel in staat bleek maar het CGVS niet kon beschrijven wat u onderweg naar Iran zag, nochtans een reis die indruk moet hebben gemaakt, wijst op het ingestudeerde karakter van uw kennis.

Ter zake dient nog opgemerkt te worden dat u een aantal grote dorpen in Deh Bala noemde maar gevraagd of u deze dorpen ooit heeft bezocht, antwoordde u negatief en gevraagd of uw vader ooit naar die dorpen ging, stelde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p.13). U verklaarde dat het dorp Shpola op de weg naar Jalalabad is gelegen en dat er een kleine bazaar is (gehoorverslag CGVS, p.14-15). Gevraagd of uw vader soms naar Jalalabad ging, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd hoe u weet dat Shpola daar is gesitueerd, repliceerde u dat u die informatie heeft (gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd hoe u die informatie heeft, stelde u dat u de weg tot Shpola kent (gehoorverslag CGVS, p.14). U verklaarde dat uw vader u heeft geleerd over deze dorpen en dat u sommige dorpen - maar niet Shpola - passeerde toen u die ene keer achter uw taskara ging (gehoorverslag CGVS, p.14). Als uw vader u heeft verteld over dorpen en bazaars in Deh Bala, mag toch worden verwacht dat u zou kunnen vertellen of uw vader deze plaatsen al dan niet heeft bezocht, bijvoorbeeld om er de opbrengst van jullie landbouwgrond te verkopen of jullie schapen te kopen (zie eerder). Uw fragmentarische kennis wijst op een gebrek aan doorleefdheid en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Oghuz.

Voorts wist u te vertellen over een conflict tussen de Hamzakhel en de Hassankhel, uw stam, over hout in de bergen in uw regio, maar bleven uw verklaringen hierover vaag. Gevraagd wat er precies gebeurde, antwoordde u kort dat er werd gevochten (gehoorverslag CGVS, p.16). U stelde dat u niet zelf zag dat er werd gevochten maar dat u het hoorde van andere mensen (gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd of er mensen omkwamen in dat gevecht tussen de twee stammen, antwoordde u vaagweg dat dat mogelijk is (gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd uw antwoord te verduidelijken, repliceerde u dat u denkt dat er mensen om het leven kwamen (gehoorverslag CGVS, p.16). Pas gevraagd of de mensen in het dorp vertelden dat die of die persoon was omgekomen, stelde u dat daar niet veel over werd gesproken maar dat u hoorde dat Said Karim van Petaw Khara dorp werd gedood in dat conflict (gehoorverslag CGVS, p.16). Het doet vragen rijzen dat het u zoveel moeite kostte om hierover meteen te vertellen. Verder gevraagd of dat conflict bleef voortduren dan wel werd opgelost, antwoordde u dat er niet meer werd gevochten toen Daesh kwam (gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd of de Hassankhel en Hamzakhel nog steeds in conflict lagen met elkaar toen u vertrok uit uw dorp, dan wel of er een oplossing werd gevonden, antwoordde u opnieuw zeer kort dat er een akkoord werd bereikt (gehoorverslag CGVS, p.16). U aangemoedigd daarover te vertellen, kwam u niet verder dan te stellen dat u denkt dat de maliks samenkwamen en een akkoord bereikten, dat u het niet weet, en dat dan Daesh kwam (gehoorverslag CGVS, p.16). Ook hier dient er opgemerkt te worden dat de informatie die u aanreikt, zeer beperkt is en vaag.

Verder vertelde u dat de taliban niet voor problemen zorgde, dat alles rustig bleef toen zij de controle hadden en dat ze geen scholen sloten, in tegenstelling tot de Islamitische Staat (gehoorverslag CGVS, p.17). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt evenwel dat de taliban in november 2014 alle scholen in Deh Bala district enkele dagen heeft gesloten naar aanleiding van de arrestatie van talibanstrijders.

Voorts legde u zeer bedenkelijke verklaringen af over de Islamitische Staat. In het begin van het gehoor gevraagd of u opmerkingen heeft over het interview dat u had op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), antwoordde u dat toen u hier aankwam u het verschil tussen de taliban en de Islamitische Staat niet kende (gehoorverslag CGVS, p.3). U stelde dat u op de DVZ had verteld dat u problemen had met de taliban maar dat u eigenlijk problemen had met Daesh (gehoorverslag CGVS, p.3). Gevraagd hoe het komt dat u op de DVZ het verschil niet kon maken tussen de taliban en de Islamitische Staat en nu wel, repliceerde u dat ze op school in België aan u vroegen met wie u problemen had, dat u antwoordde dat u problemen had met de mensen die een zwarte vlag droegen en dat u dan hier werd uitgelegd dat die mensen behoren tot Daesh en niet tot de taliban (gehoorverslag CGVS, p.17). U erop wijzend dat u in Deh Bala woonde en gevraagd hoe het komt dat u dan niet zelf wist wat het verschil was, stelde u dat u een kind was en dat u iedereen taliban noemde (gehoorverslag CGVS, p.17). Gevraagd hoe de

andere dorpingen de personen met de zwarte vlag noemden, repliceerde u dat u niet heeft gevraagd aan de dorpingen hoe ze noemden en dat u pas in België vernam dat het Daesh was (gehoorverslag CGVS, p.17).

Gevraagd of u al had gehoord van Daesh toen u nog in Oghuz woonde, antwoordde u zeer vaag dat u hun naam misschien al had gehoord maar dat u iedereen taliban noemde (gehoorverslag CGVS, p.17). U gevraagd te verduidelijken wat u bedoelt, herhaalde u dat het mogelijk is dat u hun naam al had gehoord maar dat u ze taliban noemde (gehoorverslag CGVS, p.17).

Het kan evenwel niet zijn dat u in Deh Bala het onderscheid nog niet kon maken. U verklaarde zelf dat de Islamitische Staat sinds een tweetal jaar voor uw vertrek uw dorp controleerde en dat de taliban en de IS tegen elkaar vochten (gehoorverslag CGVS, p.19). U erop wijzend dat gezien u wist dat de taliban werd verslagen door Daesh, u toch ook moest weten dat de strijders van Daesh geen talibs waren, antwoordde u opnieuw vaagweg dat u iedereen taliban noemde en dat u hen niet kende (gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd waarom u hen taliban noemde, stelde u dat u hen zo noemde omdat u hen niet kende (gehoorverslag CGVS, p.19-20). Daar u zelf aangaf dat er een verschil is tussen beide groeperingen (gehoorverslag CGVS, p.18-19), roept het vragen op dat u ze in Afghanistan over dezelfde kam scheerde. Uw verklaringen over de benaming van de Islamitische Staat, roepen ernstige vragen op.

Ter zake dient er nog opgemerkt te worden dat u op de DVZ inderdaad had verklaard dat de taliban u wilde rekruteren maar dat u hierna zei dat de taliban én Daesh madrassa's hadden gebouwd in uw regio (Vragenlijst CGVS, d.d.24/03/2017, vraag 5). U erop wijzend dat u tijdens uw interview op de DVZ klaarblijkelijk al wel wist van het bestaan van Daesh, ontkende u dat (gehoorverslag CGVS, p.23). U verklaarde toen nooit te hebben gesproken over de IS en het enkel te hebben gehad over de taliban (gehoorverslag CGVS, p.23), wat evenwel niet blijkt uit de Vragenlijst. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat betreft de komst van de Islamitische Staat naar Deh Bala, dient er verder nog opgemerkt te worden dat u incoherente verklaringen aflegde over de reactie van de bevolking op de groepering. Gevraagd wat de burgers deden toen de IS de dorpen innam, of ze wegluchtten, bleven, zich hebben verzet, repliceerde u dat al de mensen zijn gevlucht en dat behalve de taliban niemand vocht (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd naar waar de mensen vluchtten, wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat de mensen in de dorpen bleven, om hierna opnieuw te zeggen dat ze wegluchtten maar dat u niet weet naar waar (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd uw verklaringen te verduidelijken, concludeerde u dat de meeste mensen vluchtten en dat sommigen bleven (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd wie van uw dorp bijvoorbeeld wegging, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd hoe het komt dat u dat niet weet hoewel u daar woonde, repliceerde u dat u geen contact had met anderen omdat u jong was (gehoorverslag CGVS, p.21). Zelfs van u die minderjarig is, mag nochtans worden verwacht dat u coherente en concrete verklaringen kan afleggen over de impact van Daesh op de families in uw beweerde dorp. Het betreft immers uw directe leefomgeving.

Verder gevraagd of de IS regels oplegde aan de inwoners van Oghuz, antwoordde u naast de kwestie dat ze zeiden aan de mensen dat ze de groepering moesten vervoegen (gehoorverslag CGVS, p.21). Opnieuw gevraagd of strijders van de Islamitische Staat aan u en de andere bewoners zeiden wat jullie wel en niet moesten doen, herhaalde u dat ze aan de mensen vroegen om zich aan te sluiten bij hen en voegde daaraan toe dat sommigen dat deden en dat anderen weigerden (gehoorverslag CGVS, p.21). Het is bedenkelijk dat u tot twee keer toe niet op de vraag kon antwoorden. Voorts gevraagd wie Daesh heeft vervoegd, antwoordde u wederom zeer vaag dat veel mensen hen misschien hebben vervoegd en dat u hen niet kent (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd wie heeft geweigerd om zich aan te sluiten bij Daesh, kwam u niet verder dan ook hier algemeen te stellen dat veel mensen hen niet hebben vervoegd en zijn gevlucht (gehoorverslag CGVS, p.21). Namen kon u niet geven (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd waarom niet, stelde u dat u hun namen niet vanbuiten heeft geleerd (gehoorverslag CGVS, p.21). Dat wordt echter ook niet verwacht van u. Wel wordt verwacht dat als u bepaalde informatie geeft, namelijk dat mensen uit uw dorp Daesh vervoegden en anderen wegluchtten, u die informatie ook enigszins kan concretiseren. Dat u hier niet toe in staat bent maar bijvoorbeeld wel informatie blijkt te hebben over aanvallen op checkpoints en luchtaanvallen in dorpen waar u nog nooit bent geweest (gehoorverslag CGVS, p.21-22), wijst nogmaals op het ingestudeerde karakter van uw kennis.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar.

Ook aan uw vluchtmotieven wordt overigens geen geloof gehecht. Vooreerst dient ter zake te worden verwezen naar hierboven beschreven opmerkingen aangaande uw verwarrende verklaringen over rekrutering door de taliban, dan wel door Daesh. Voorts gevraagd enigszins in de tijd te situeren wanneer de Islamitische Staat zijn rekruteringspogingen naar u toe startte, antwoordde u tot vier maal toe naast de kwestie om uiteindelijk te stellen dat ze u één maand voor uw vertrek naar België voor het eerst vroegen u aan te sluiten bij hen (gehoorverslag CGVS, p.26). Het is ook hier bedenkelijk dat het u zo veel moeite kostte om te antwoorden op deze vraag.

Verder bleef u zeer aan de vlakte wanneer u werd gevraagd de rekruteringspogingen van de IS te beschrijven. Gevraagd hoe ze u probeerden te overtuigen hen te vervoegen, repliceerde u zeer kort dat u naar de moskee ging om te studeren en dat ze aan jullie vroegen om hen te vervoegen (gehoorverslag CGVS, p.27). U aangemoedigd om meer informatie te geven, repliceerde u dat ze zeiden dat jullie het goede pad moesten volgen, dat de overheid ongelovig is en dat jullie zich moesten opblazen en zo naar het paradijs zouden gaan (gehoorverslag CGVS, p.27). Gevraagd wat ze nog zeiden, kwam u niet verder dan te stellen dat ze de bommen wilden tonen maar dat u wegliep (gehoorverslag CGVS, p.27). Gevraagd wat ze nog vertelden om u te overtuigen u aan te sluiten bij hun groepering, besloot u dat u alles al had verteld (gehoorverslag CGVS, p.27). Als Daesh wilde dat u een zelfmoordaanslag zou plegen, mag toch worden verwacht dat u uitgebreider zou kunnen vertellen over de gesprekken die u had met de groepering. Uw gebrekkige verklaringen hieromtrent weten geenszins te overtuigen.

Voorts verklaarde u aanvankelijk dat u uw vader had ingelicht over de rekruteringspogingen van de Islamitische Staat in de moskee en stelde u dat uw vader het eerst niet serieus nam (gehoorverslag CGVS, p.26). Later gevraagd waarom uw vader het eerst niet serieus nam dat Daesh u wilde rekruteren, wijzigde u uw verklaringen en verklaarde u dat u het pas had verteld aan uw vader nadat ze u hadden benaderd op de velden en u hadden geslagen (gehoorverslag CGVS, p.27). U erop wijzend dat u eerder had verklaard dat u uw vader al had ingelicht over de eerste toenaderingspogingen van Daesh in de moskee, ontkende u dat (gehoorverslag CGVS, p.27). Deze tegenstrijdigheid tussen uw opeenvolgende verklaringen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Overigens gevraagd waarom u niet onmiddellijk uw vader had ingelicht over de rekruteringspogingen, vroeg u waarom dat nodig was (gehoorverslag CGVS, p.27). Gevraagd of het dan niet belangrijk was om aan uw vader te vertellen dat Daesh u wilde rekruteren, repliceerde u dat u uw vader niet ongerust wilde maken (gehoorverslag CGVS, p.27-28), wat een bedenkelijke reactie is, te meer u verklaarde dat u bang was (gehoorverslag CGVS, p.28).

Ten slotte dient er nog opgemerkt te worden dat u – zoals hierboven aangegeven – vooreerst niet kon vertellen wie in uw regio Daesh had vervoegd (gehoorverslag CGVS, p.21). Later nog eens ter bevestiging gevraagd of u geen personen kan noemen die door Daesh werden gerekruteerd, gaf u nu twee namen van jongens uit Qala die de groepering hadden vervoegd (gehoorverslag CGVS, p.28). U erop wijzend dat toen u eerder werd gevraagd wie de IS heeft vervoegd, u geen namen kon geven, repliceerde u dat die vraag eerder niet werd gesteld (gehoorverslag CGVS, p.28), wat evenwel geen afdoende uitleg is. In het gehoorverslag staat immers zwart op wit te lezen dat die vraag wel werd gesteld aan u en u hierop niet kon antwoorden (gehoorverslag CGVS, p.21). Uw incoherente verklaringen ondermijnen verder uw asielaas.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt afkomstig te zijn uit het district Deh Bala van de provincie Nangarhar en er steeds te hebben gewoond. Zoals verder aangetoond, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaas dat onlosmakelijk verbonden is met uw beweerde verblijfssituatie voor uw aankomst in België. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielaas een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland).

De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst.

Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 18/01/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS, p.2). U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat het Commissariaat-generaal geen geloof hecht aan uw voorgehouden verblijf in Deh Bala (gehoorverslag CGVS, p.31). U werd erop gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoorverslag CGVS, p.2). U hield echter vast aan uw verklaring steeds in Oghuz te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p.31).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u heeft verbleven voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Wat betreft uw taskara en die van uw vader, dient er opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers,

Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw verblijfssituatie op te heffen.

Het begeleidend schrijven van uw voogd, d.d. 29/01/2018, verandert niets aan de genomen beslissing. Uw voogd wijst op uw jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan, zijnde 13 jaar, en het feit dat u niet naar school zou zijn geweest.

Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat u verklaarde twee jaar school te hebben gelopen in Afghanistan (gehoorverslag CGVS, p.6-7). Uw voogd stelde dat u gezien uw profiel geen precieze en uitgebreide antwoorden kan geven en dat u ook niet op de hoogte kan zijn van wat er buiten uw dorp gebeurde.

Ze meende voorts dat u in zichzelf bent gekeerd en dat u moeite heeft met communicatie. Het CGVS heeft wel degelijk rekening gehouden met uw minderjarigheid. Zoals hierboven geargumenteed, blijkt evenwel dat uw verklaringen over uw dagelijkse leven in uw dorp niet afdoende zijn en in contrast staan met informatie die u het Commissariaatgeneraal wel kon geven over andere plaatsen in uw district, wat net wijst op het ingestudeerde karakter van uw kennis.

Verder voegde uw voogd aan haar begeleidend schrijven rapporten toe over de algemene situatie in Nangarhar provincie, deze zijn echter niet van aard bovenstaande vaststellingen aangaande uw beweerd regio van herkomst en vluchtmotieven in een ander daglicht te stellen.

Wat betreft de mail van uw voogd waarin wordt gesteld dat u zich tot twee maal toe heeft gemutileerd door de stress die u hier ervaart omwille van uw asielpcedure, dient er ten slotte opgemerkt te worden dat dit element geen verband houdt met uw beweerd vervolging in uw land.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel – inzake de vluchtelingenstatus – voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikelen 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst vooreerst op de omstandigheden van het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal. Hij benadrukt dat hij bijna niet naar school geweest is en dat zijn mentale toestand zeer slecht is. Bij zijn aankomst in België kon zijn voogd bijna geen informatie van hem krijgen en hoewel het thans gemakkelijker is om zich uit te drukken, kan hij onder stress moeite hebben met het begrip van de vragen en te antwoorden hierop. Hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Omwille van de stress, onderbrak hij de tolk meermaals, hetgeen leidde tot irritatie bij de tolk en de *protection officer*. Het persoonlijk onderhoud verliep dan ook in een sfeer van stress en spanning, zodat verzoeker meent dat *"de vraag mag dan ook worden gesteld over de totale objectiviteit van de agent toen de beslissing genomen werd, gezien de indruk die S. gaf en die zeer slecht is geweest."* Verzoeker verwijst naar de verklaringen van zijn voogd tijdens het persoonlijk onderhoud en naar de door zijn voogd tijdens de procedure neergelegde brieven over het verloop van het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker benadrukt bovendien dat hij amper dertien jaar oud was toen hij Afghanistan verliet. De vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers verklaringen over de financiering van zijn reis, de stammenconflicten en het verschil tussen Daesh en taliban, houden geen rekening met zijn jonge leeftijd en beperkte scholing. Hij besluit dat de *"agent zich over de eiser opgewonden heeft en dat dit een invloed heeft gehad op zijn beslissing"*.

Verzoeker merkt verder op dat, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert over zijn reisweg, hij niet enkel via Kabul naar Iran kon reizen, maar ook via Ghazni (verzoekschrift, stuk 7), zodat de motivering in de bestreden beslissing op veronderstellingen wordt gebaseerd.

Bovendien diende verzoeker zich te verbergen gedurende zijn reis, temeer wanneer er door een stad werd gereden, zodat hem niet kan worden verweten dat hij de namen van dorpen en steden op zijn reisweg niet weet. Dit geldt temeer gezien verzoeker voordien zijn dorp nooit verliet.

Verzoeker benadrukt verder dat hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud spontaan verklaarde het verschil niet te kennen tussen de taliban en Daesh voor zijn aankomst in België, *“zoals een kind het zou doen”*. Hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over Daesh en meent dat dit antwoorden betreffen van een kind van dertien jaar die nooit zijn dorp heeft verlaten. Hiermee werd geen rekening gehouden. Waar de bestreden beslissing bovendien vaststelt dat verzoeker geen kennis had over de sluiting van scholen door de taliban, wijst verzoeker op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat hij op dat moment niet meer naar school ging. Hij besluit dat zijn verklaringen *“dan ook helemaal niet ongeloofwaardig [zijn] wanneer men ze uit het oog van een kind analyseert.”*

Verzoeker benadrukt verder dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud bepaalde informatie heeft gegeven over het werk van zijn vader, zoals een kind van veertien jaar zou doen. Hij voert aan dat niet aan hem kan worden verweten dat hij geen informatie kan geven over de financiële toestand van zijn familie en de manier waarop zijn vlucht werd bekostigd, omdat kinderen in Afghanistan niet bij zulke problemen worden betrokken.

Verzoeker benadrukt verder dat hij veel informatie heeft gegeven over zijn dorp, over de bergen, andere dorpen en stammen, zodat niet kan worden getwijfeld aan zijn verklaringen over zijn herkomst.

Verder geeft verzoeker, onder verwijzing naar informatie van UNHCR en rechtspraak van de Raad, een theoretische uiteenzetting over de bewijslast en de geloofwaardigheid. Hij benadrukt dat hij zijn taskara en die van zijn vader heeft neergelegd, en dat de authenticiteit van deze documenten niet werd gecontroleerd, gezien de bestreden beslissing louter verwijst naar algemene informatie over de corruptie van documenten in Afghanistan.

Verzoeker meent dat zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd met de algemene en specifieke gekende informatie relevant voor de behandeling van zijn verzoek. De commissaris-generaal heeft echter nagelaten om zijn verklaringen te beoordelen in het licht van zijn jonge leeftijd en mentale toestand.

- In een tweede middel – inzake de subsidiaire beschermingsstatus – voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker benadrukt dat uit het bovenstaande blijkt dat hij afkomstig is uit Deh Bala, in de provincie Nangarhar. Verzoeker verwijst naar informatie toegevoegd aan het verzoekschrift (verzoekschrift, stuk 4) en meent dat de situatie in de provincie Nangarhar onveilig is, zodat hij een ernstig en reëel risico loopt op ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan, *“met name de doodstraf of de uitvoering ervan, ofwel mensonterende en vernederende behandelingen of straffen.”*

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een e-mail van verzoekers voogd aan zijn advocaat van 22 januari 2018 (stuk 3);
- een brief van verzoekers advocaat aan de commissaris-generaal van 29 januari 2018 (stuk 4);
- een e-mail van verzoekers voogd aan een medewerking van de Dienst Vreemdelingenzaken van 12 maart 2018 (stuk 5);
- een brief van zijn voogd van 20 april 2018 (stuk 6);
- een kaart van Afghanistan (stuk 7).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat verzoekers verklaringen over (i) het werk van zijn vader, (ii) de financiering van zijn vlucht, (iii) zijn reisweg uit Afghanistan, zijn kennis over (iv) dorpen in zijn omgeving, (v) stammenconflicten, (vi) Daesh tijdens zijn verblijf in Afghanistan, (vii) de reactie van de bevolking op Daesh, (viii) het leven onder Daesh vaag, ondoorleefd, tegenstrijdig, onwaarschijnlijk en lacunair zijn.

De Raad is van mening dat deze vaststellingen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen. Ten overvloede merkte de bestreden beslissing nog terecht op dat de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag verder wordt ondergraven door verzoekers vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen over (i) de groepering die hem viseerde en het tijdstip van de vervolging, (ii) het verloop van de rekruteringspogingen door Daesh, (iii) het feit of verzoeker zijn vader inlichtte hierover en (iv) andere personen die gerekruteerd werden door Daesh.

Verzoeker verwijst naar zijn mentale toestand en het feit dat hij stress had tijdens het persoonlijk onderhoud, doch de Raad is van oordeel dat, daar waar aangenomen kan worden dat dergelijk onderhoud, zeker voor een minderjarige verzoeker, gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk kan doen aan het gegeven dat van verzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt. Verzoeker brengt geen bewijs bij van enige psychologische problemen die een invloed zouden hebben op zijn vermogen om een coherent en consistent verhaal naar voren te brengen.

In zoverre verzoeker verder aanvoert dat het persoonlijk onderhoud in een gespannen sfeer verliep, merkt de Raad op dat op de commissaris-generaal de verplichting rust om een zorgvuldige en aangepaste behandeling van het persoonlijk onderhoud van verzoeker te garanderen. Dit houdt onder meer in dat, zodra er zich belangrijke incidenten voordoen die een negatieve impact kunnen hebben op het vermogen en vertrouwen van de verzoeker om vrijuit en ongestoord te kunnen spreken, hierop constructief moet worden gereageerd. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud enkele keren werd aangemaand om de tolk te laten uitspreken, zowel door de *protection officer* als door zijn voogd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 7, 15). Hieruit kan echter niet blijken dat dit ertoe geleid heeft dat het persoonlijk onderhoud in een dermate gespannen sfeer verliep dat dit een impact heeft gehad op verzoekers vermogen om uitgebreide en coherente verklaringen af te leggen. Zelfs al valt bovendien niet uit te sluiten dat niet elk persoonlijk onderhoud in optimale omstandigheden gebeurt, dan nog dient te worden aangetoond dat de aangeklaagde omstandigheden de besluitvorming hebben bepaald of negatief beïnvloed. De Raad merkt op dat uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit in hoofde van de dossierbehandelaar kan worden afgeleid. De ambtenaren van het Commissariaat-generaal zijn onpartijdig en hebben geen persoonlijk belang hebben bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De Raad stelt hierbij bovendien vast dat tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming bovendien rekening gehouden werd met verzoekers minderjarigheid. Er werd aan verzoeker immers een voogd toegewezen die hem van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de procedure. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud gehoord in de aanwezigheid van zijn voogd en advocaat. Het persoonlijk onderhoud werd dan ook afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die tijdens het interview rekening heeft gehouden met verzoekers minderjarigheid en de nodige zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft om verzoeker op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Verzoeker kan dan ook niet verwijzen naar de omstandigheden van het persoonlijk onderhoud om de vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoeker kan verder niet worden bijgetreden waar hij stelt dat hij, in het licht van zijn profiel van een minderjarige met beperkte scholing, coherente verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn regio van herkomst. De Raad is immers van oordeel dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing, redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerd regio van herkomst en zijn eigen familiale situatie. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast, minstens wordt dit niet aangetoond, of hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te

omschrijven. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers minderjarigheid en beperkte scholing niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn directe leefwereld en leefomgeving. Van verzoeker kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde en coherente verklaringen kan afleggen over het werk van zijn vader, de financiële situatie van zijn familie en de financiering van zijn reis. Verzoekers verweer dat kinderen niet bij dergelijke problemen betrokken worden in Afghanistan betreft een louter blote bewering die geen afdoende verklaring biedt voor verzoekers onwetendheid hieromtrent, gelet op bovenstaande vaststellingen. Van verzoeker kan bovendien verwacht worden dat hij doorleefde en coherente verklaringen kan afleggen over een stammenconflict dat hij zelf aanhaalt.

Verzoeker voert aangaande zijn reisweg aan dat de bestreden beslissing verkeerdelijk oordeelt dat verzoeker via Kabul naar Iran diende te gaan omdat hij ook via Ghazni kon. De Raad merkt hierbij op dat, zelfs indien op basis van de door verzoeker neergelegde kaart kan blijken dat hij via Ghazni naar Iran reisde en niet via Kabul, dit verweer geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker verklaarde dat hij onderweg naar Iran geen enkele stad tegenkwam (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 30), gezien uit de neergelegde kaart blijkt dat Ghazni eveneens een grote stad in Afghanistan betreft. Verzoekers verklaringen in het verzoekschrift dat hij langs Ghazni reisde en dat hij zich diende te verbergen tijdens de reis betreffen bovendien loutere *post factum* verklaringen die na reflectie tot stand zijn gekomen na confrontatie met de bestreden beslissing. Deze verklaringen klemmen immers met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat *“Zag je plaatsen als je uit het raam keek? Ja, ik zag plaatsen maar ik kende de namen van die plaatsen niet. Ik was nooit buiten ons dorp geweest.” (Ibid.)*. Verzoeker herhaalt bovendien zijn verklaringen dat hij zijn dorp nooit heeft verlaten, doch dit biedt geen afdoende verschoening voor verzoekers onwetendheid met betrekking tot eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn reisweg. Gelet op het bovenstaande biedt verzoekers verweer dan ook geenszins een afdoende verklaring voor zijn vage verklaringen met betrekking tot zijn reisweg.

Waar verzoeker verwijst naar zijn minderjarigheid ter minimalisering van de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat hij in Afghanistan het verschil niet kende tussen Daesh en de taliban, merkt de Raad op dat zelfs van iemand van dertien die nooit zijn dorp heeft verlaten, redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze het verschil kent tussen de verschillende groeperingen die zijn regio controleren, gezien dergelijke informatie cruciaal is omwille van veiligheidsredenen. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit evenwel niet het geval. Verzoeker gaat met dit verweer bovendien voorbij aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat uit verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure weldegelijk blijkt dat hij zowel de taliban als Daesh kende bij zijn aankomst in België. Verzoekers inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen hieromtrent doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Het loutere feit dat verzoeker niet meer naar school ging toen de taliban de scholen sloot in zijn regio in 2014 biedt bovendien geen afdoende verklaring voor zijn onwetendheid hieromtrent. De Raad is van oordeel dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij van dergelijke feiten op de hoogte is, gezien dit aanleunt bij zijn directe leefwereld en leefomgeving.

Verzoekers argumentatie dat hij wel degelijk nog over een bepaalde kennis beschikt (bergen, subdorpen en stammen), doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst uit Oghuz, in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar niet aannemelijk kan maken.

In zoverre verzoeker meent dat, gezien zijn minderjarigheid, de bewijslast soepel dient te worden toegepast, benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat de onzekerheid waarin een jonge verzoeker zich bevindt, maar hij heeft er evenwel alle belang bij om de instanties belast met de procedure tot het bekomen van internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende zijn profiel, zijn verblijfplaatsen alsook de redenen die hem ertoe gebracht hebben zijn land van herkomst te verlaten. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die hij aflegt met betrekking tot zijn directe leefwereld in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoeker niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid.

In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst. Gezien uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Oghuz, in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. De Raad merkt op dat verzoeker er ten onrechte van uit gaat dat aan de voorgelegde taskara's slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond.

De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De bestreden beslissing verwijst dan ook terecht naar de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 21, nr. 4), waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht.

Een document, om bewijswaarde te hebben, dient bovendien coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde brieven en e-mails van zijn advocaat, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing reeds omstandig werd gemotiveerd waarom de brief en e-mail van verzoekers voogd van respectievelijk 29 januari 2018 en 12 maart 2018 niet vermogen om de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen.

De door verzoeker neergelegde e-mails van zijn voogd van 22 januari 2018 en 20 april 2018 wijzen andermaal op verzoekers jonge leeftijd, zijn gebrek aan scholing, zijn mentale toestand en het verloop van het persoonlijk onderhoud, doch hierboven werd reeds geoordeeld dat deze elementen niet van die aard zijn om de vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Oghuz, gelegen in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar, en daar tot aan uw vertrek naar Europa te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p.5).

Vooreerst heeft het Commissariaat-generaal verschillende bedenkingen bij uw verklaring een zoon te zijn van een landbouwersfamilie (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd hoeveel grond uw vader heeft, kwam u niet verder dan te stellen dat uw vader één veld heeft (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd hoe groot dat veld is, antwoordde u dat het een klein stuk grond is, misschien een halve jerib groot (gehoorverslag CGVS, p.10). Volgens uw verklaringen cultiveerde uw vader tarwe, maïs en opium op zijn veld (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd wat er gebeurde met de opbrengst, repliceerde u dat u niet zelf op de velden werkte en dat uw vader bloem liet maken van de tarwe (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd wat hij vervolgens deed met de bloem, antwoordde u dat hij de bloem verkocht maar dat u niets weet over het werk van uw vader (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd waar uw vader de bloem verkocht, repliceerde u vaagweg dat hij de bloem misschien in het dorp verkocht maar dat u niet met hem meeging (gehoorverslag CGVS, p.10-11). Gevraagd wat uw vader met de opium deed, stelde u dat hij de opium plantte en verkocht (gehoorverslag CGVS, p.11). U kon evenmin vertellen waar uw vader de opium verkocht, noch voor hoeveel geld (gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of uw familie nog een andere bron van inkomsten had behalve het werk op de landbouwgrond, herhaalde u dat u niets weet over het werk van uw vader (gehoorverslag CGVS, p.11). De vraag herhalend, stelde u uiteindelijk dat uw vader enkel op de velden werkte (gehoorverslag CGVS, p.11). Zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd, is het bedenkelijk dat u dermate vage en weinig doorleefde verklaringen aflegde betreffende de dagelijkse realiteit van uw familie. Als uw familie daadwerkelijk volledig afhankelijk is van de opbrengst van de landbouwgrond om te kunnen overleven, mag immers worden verwacht dat u meer informatie zou kunnen geven aan het CGVS over de verkoop van de gewassen. Voorts verklaarde u nog dat jullie een jaar voor uw vertrek twee schapen kochten en dat u voor de schapen zorgde (gehoorverslag CGVS, p.11-12). Gevraagd waar uw vader de schapen ging kopen, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.12).

Volgens uw verklaringen hebben uw vader en oom aan moederskant uw reis naar België geregeld (gehoorverslag CGVS, p.25). Gevraagd wie de smokkelaar heeft betaald die u naar hier heeft gestuurd, stelde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p.25). U kon evenmin vertellen hoeveel geld er werd betaald voor uw reis, noch hoe dat bedrag bij elkaar werd verzameld (gehoorverslag CGVS, p.25). U erop wijzend dat u verklaarde dat uw vader landbouwer is, dat jullie niet veel grond hebben en opnieuw gevraagd uit te leggen hoe uw familie aan het geld is geraakt om u naar Europa te sturen, kwam u niet verder dan te stellen dat u problemen had, dat u moest vertrekken, dat u niet weet hoe ze het geld hebben geregeld en dat ze het geld misschien hebben gevonden (gehoorverslag CGVS, p.25). Gevraagd wat u bedoelt met dat laatste, antwoordde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p.25). Gevraagd of uw familie geld moest lenen, repliceerde u dat u het niet weet en dat ze dat niet hebben besproken met u (gehoorverslag CGVS, p.25).

Er mag evenwel worden verwacht dat u het CGVS toch enige uitleg kan verschaffen over de manier waarop uw reis werd bekostigd. Dat u hierover niets kan vertellen, roept verder vragen op bij de geloofwaardigheid van het profiel van uw familie. U kon overigens evenmin vertellen wat voor werk uw oom aan moederskant doet (gehoorverslag CGVS, p.25).

Verder gevraagd wat u allemaal zag op de weg van Nangarhar naar Iran, repliceerde u dat u niets heeft gezien, dat de auto reed en dat u niet weet waar (gehoorverslag CGVS, p.30).

Gevraagd of de mensen onderweg zeiden waar jullie passeerden, stelde u dat ze stil waren en niets zeiden (gehoorverslag CGVS, p.30). Gevraagd of u een grote stad passeerde onderweg naar Iran, antwoordde u dat u woestijnen en bossen zag maar geen steden (gehoorverslag CGVS, p.30). Nochtans blijkt uit de toegevoegde kaart dat je om van Deh Bala naar de Iraanse grens te gaan, Kabul moet passeren. Het is vreemd dat u dat volledig zou zijn ontgaan. Voorts had u verklaard dat uw vader u nog vergezelde naar een plaats vooraleer u alleen verder reisde (gehoorverslag CGVS, p.26). Gevraagd naar wat voor een plaats hij u bracht, moest u toegeven niet meer te weten wat voor een plaats dat was (gehoorverslag CGVS, p.30). Gevraagd of het een dorp was, kwam u niet verder dan te stellen dat dat zo leek (gehoorverslag CGVS, p.30). U kon niet vertellen vanuit welk dorp u bent vertrokken (gehoorverslag CGVS, p.30). Uw gebrekkige verklaringen hierover roepen verder vragen op, te meer u wél in staat bleek om de dorpen die op de weg van Oghuz naar het districtscentrum van Deh Bala liggen één voor één op te sommen, hoewel u ook maar één keer naar het districtscentrum zou zijn geweest om uw taskara te gaan halen (gehoorverslag CGVS, p.14). Dat u hiertoe wel in staat bleek maar het CGVS niet kon beschrijven wat u onderweg naar Iran zag, nochtans een reis die indruk moet hebben gemaakt, wijst op het ingestudeerde karakter van uw kennis.

Ter zake dient nog opgemerkt te worden dat u een aantal grote dorpen in Deh Bala noemde maar gevraagd of u deze dorpen ooit heeft bezocht, antwoordde u negatief en gevraagd of uw vader ooit naar die dorpen ging, stelde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p.13). U verklaarde dat het dorp Shpola op de weg naar Jalalabad is gelegen en dat er een kleine bazaar is (gehoorverslag CGVS, p.14-15). Gevraagd of uw vader soms naar Jalalabad ging, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd hoe u weet dat Shpola daar is gesitueerd, repliceerde u dat u die informatie heeft (gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd hoe u die informatie heeft, stelde u dat u de weg tot Shpola kent (gehoorverslag CGVS, p.14). U verklaarde dat uw vader u heeft geleerd over deze dorpen en dat u sommige dorpen - maar niet Shpola - passeerde toen u die ene keer achter uw taskara ging (gehoorverslag CGVS, p.14). Als uw vader u heeft verteld over dorpen en bazaars in Deh Bala, mag toch worden verwacht dat u zou kunnen vertellen of uw vader deze plaatsen al dan niet heeft bezocht, bijvoorbeeld om er de opbrengst van jullie landbouwgrond te verkopen of jullie schapen te kopen (zie eerder). Uw fragmentarische kennis wijst op een gebrek aan doorleefdheid en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Oghuz.

Voorts wist u te vertellen over een conflict tussen de Hamzakhel en de Hassankhel, uw stam, over hout in de bergen in uw regio, maar bleven uw verklaringen hierover vaag. Gevraagd wat er precies gebeurde, antwoordde u kort dat er werd gevochten (gehoorverslag CGVS, p.16). U stelde dat u niet zelf zag dat er werd gevochten maar dat u het hoorde van andere mensen (gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd of er mensen omkwamen in dat gevecht tussen de twee stammen, antwoordde u vaagweg dat dat mogelijk is (gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd uw antwoord te verduidelijken, repliceerde u dat u denkt dat er mensen om het leven kwamen (gehoorverslag CGVS, p.16). Pas gevraagd of de mensen in het dorp vertelden dat die of die persoon was omgekomen, stelde u dat daar niet veel over werd gesproken maar dat u hoorde dat Said Karim van Petaw Khara dorp werd gedood in dat conflict (gehoorverslag CGVS, p.16). Het doet vragen rijzen dat het u zoveel moeite kostte om hierover meteen te vertellen. Verder gevraagd of dat conflict bleef voortduren dan wel werd opgelost, antwoordde u dat er niet meer werd gevochten toen Daesh kwam (gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd of de

Hassankhel en Hamzakhel nog steeds in conflict lagen met elkaar toen u vertrok uit uw dorp, dan wel of er een oplossing werd gevonden, antwoordde u opnieuw zeer kort dat er een akkoord werd bereikt (gehoorverslag CGVS, p.16). U aangemoedigd daarover te vertellen, kwam u niet verder dan te stellen dat u denkt dat de maliks samenkwamen en een akkoord bereikten, dat u het niet weet, en dat dan Daesh kwam (gehoorverslag CGVS, p.16). Ook hier dient er opgemerkt te worden dat de informatie die u aanreikt, zeer beperkt is en vaag.

Verder vertelde u dat de taliban niet voor problemen zorgde, dat alles rustig bleef toen zij de controle hadden en dat ze geen scholen sloten, in tegenstelling tot de Islamitische Staat (gehoorverslag CGVS, p.17).

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt evenwel dat de taliban in november 2014 alle scholen in Deh Bala district enkele dagen heeft gesloten naar aanleiding van de arrestatie van talibanstrijders.

Voorts legde u zeer bedenkelijke verklaringen af over de Islamitische Staat. In het begin van het gehoor gevraagd of u opmerkingen heeft over het interview dat u had op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), antwoordde u dat toen u hier aankwam u het verschil tussen de taliban en de Islamitische Staat niet kende (gehoorverslag CGVS, p.3). U stelde dat u op de DVZ had verteld dat u problemen had met de taliban maar dat u eigenlijk problemen had met Daesh (gehoorverslag CGVS, p.3).

Gevraagd hoe het komt dat u op de DVZ het verschil niet kon maken tussen de taliban en de Islamitische Staat en nu wel, repliceerde u dat ze op school in België aan u vroegen met wie u problemen had, dat u antwoordde dat u problemen had met de mensen die een zwarte vlag droegen en dat u dan hier werd uitgelegd dat die mensen behoren tot Daesh en niet tot de taliban (gehoorverslag CGVS, p.17). U erop wijzend dat u in Deh Bala woonde en gevraagd hoe het komt dat u dan niet zelf wist wat het verschil was, stelde u dat u een kind was en dat u iedereen taliban noemde (gehoorverslag CGVS, p.17). Gevraagd hoe de andere dorpingen de personen met de zwarte vlag noemden, repliceerde u dat u niet heeft gevraagd aan de dorpingen hoe ze noemden en dat u pas in België vernam dat het Daesh was (gehoorverslag CGVS, p.17). Gevraagd of u al had gehoord van Daesh toen u nog in Oghuz woonde, antwoordde u zeer vaag dat u hun naam misschien al had gehoord maar dat u iedereen taliban noemde (gehoorverslag CGVS, p.17). U gevraagd te verduidelijken wat u bedoelt, herhaalde u dat het mogelijk is dat u hun naam al had gehoord maar dat u ze taliban noemde (gehoorverslag CGVS, p.17). Het kan evenwel niet zijn dat u in Deh Bala het onderscheid nog niet kon maken. U verklaarde zelf dat de Islamitische Staat sinds een tweetal jaar voor uw vertrek uw dorp controleerde en dat de taliban en de IS tegen elkaar vochten (gehoorverslag CGVS, p.19). U erop wijzend dat gezien u wist dat de taliban werd verslagen door Daesh, u toch ook moest weten dat de strijders van Daesh geen talibs waren, antwoordde u opnieuw vaagweg dat u iedereen taliban noemde en dat u hen niet kende (gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd waarom u hen taliban noemde, stelde u dat u hen zo noemde omdat u hen niet kende (gehoorverslag CGVS, p.19-20). Daar u zelf aangaf dat er een verschil is tussen beide groeperingen (gehoorverslag CGVS, p.18-19), roept het vragen op dat u ze in Afghanistan over dezelfde kam scheerde. Uw verklaringen over de benaming van de Islamitische Staat, roepen ernstige vragen op.

Ter zake dient er nog opgemerkt te worden dat u op de DVZ inderdaad had verklaard dat de taliban u wilde rekruteren maar dat u hierna zei dat de taliban én Daesh madrassa's hadden gebouwd in uw regio (Vragenlijst CGVS, d.d.24/03/2017, vraag 5). U erop wijzend dat u tijdens uw interview op de DVZ klaarblijkelijk al wel wist van het bestaan van Daesh, ontkende u dat (gehoorverslag CGVS, p.23). U verklaarde toen nooit te hebben gesproken over de IS en het enkel te hebben gehad over de taliban (gehoorverslag CGVS, p.23), wat evenwel niet blijkt uit de Vragenlijst. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat betreft de komst van de Islamitische Staat naar Deh Bala, dient er verder nog opgemerkt te worden dat u incoherente verklaringen aflegde over de reactie van de bevolking op de groepering. Gevraagd wat de burgers deden toen de IS de dorpen innam, of ze wegluchtten, bleven, zich hebben verzet, repliceerde u dat al de mensen zijn gevlucht en dat behalve de taliban niemand vocht (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd naar waar de mensen vluchtten, wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat de mensen in de dorpen bleven, om hierna opnieuw te zeggen dat ze wegluchtten maar dat u niet weet naar waar (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd uw verklaringen te verduidelijken, concludeerde u dat de meeste mensen vluchtten en dat sommigen bleven (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd wie van uw dorp bijvoorbeeld wegging, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd hoe het komt dat u dat niet weet hoewel u daar woonde, repliceerde u dat u geen contact had met anderen omdat u jong was (gehoorverslag CGVS, p.21). Zelfs van u die minderjarig is, mag

nochtans worden verwacht dat u coherente en concrete verklaringen kan afleggen over de impact van Daesh op de families in uw beweerde dorp. Het betreft immers uw directe leefomgeving.

Verder gevraagd of de IS regels oplegde aan de inwoners van Oghuz, antwoordde u naast de kwestie dat ze zeiden aan de mensen dat ze de groepering moesten vervoegen (gehoorverslag CGVS, p.21). Opnieuw gevraagd of strijders van de Islamitische Staat aan u en de andere bewoners zeiden wat jullie wel en niet moesten doen, herhaalde u dat ze aan de mensen vroegen om zich aan te sluiten bij hen en voegde daaraan toe dat sommigen dat deden en dat anderen weigerden (gehoorverslag CGVS, p.21). Het is bedenkelijk dat u tot twee keer toe niet op de vraag kon antwoorden. Voorts gevraagd wie Daesh heeft vervoegd, antwoordde u wederom zeer vaag dat veel mensen hen misschien hebben vervoegd en dat u hen niet kent (gehoorverslag CGVS, p.21).

Gevraagd wie heeft geweigerd om zich aan te sluiten bij Daesh, kwam u niet verder dan ook hier algemeen te stellen dat veel mensen hen niet hebben vervoegd en zijn gevlucht (gehoorverslag CGVS, p.21). Namen kon u niet geven (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd waarom niet, stelde u dat u hun namen niet vanbuiten heeft geleerd (gehoorverslag CGVS, p.21). Dat wordt echter ook niet verwacht van u. Wel wordt verwacht dat als u bepaalde informatie geeft, namelijk dat mensen uit uw dorp Daesh vervoegden en anderen wegvluchtten, u die informatie ook enigszins kan concretiseren. Dat u hier niet toe in staat bent maar bijvoorbeeld wel informatie blijkt te hebben over aanvallen op checkpoints en luchtaanvallen in dorpen waar u nog nooit bent geweest (gehoorverslag CGVS, p.21-22), wijst nogmaals op het ingestudeerde karakter van uw kennis.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar.

Ook aan uw vluchtmotieven wordt overigens geen geloof gehecht. Vooreerst dient ter zake te worden verwezen naar hierboven beschreven opmerkingen aangaande uw verwarrende verklaringen over rekrutering door de taliban, dan wel door Daesh. Voorts gevraagd enigszins in de tijd te situeren wanneer de Islamitische Staat zijn rekruteringspogingen naar u toe startte, antwoordde u tot vier maal toe naast de kwestie om uiteindelijk te stellen dat ze u één maand voor uw vertrek naar België voor het eerst vroegen u aan te sluiten bij hen (gehoorverslag CGVS, p.26). Het is ook hier bedenkelijk dat het u zo veel moeite kostte om te antwoorden op deze vraag.

Verder bleef u zeer aan de vlakte wanneer u werd gevraagd de rekruteringspogingen van de IS te beschrijven. Gevraagd hoe ze u probeerden te overtuigen hen te vervoegen, repliceerde u zeer kort dat u naar de moskee ging om te studeren en dat ze aan jullie vroegen om hen te vervoegen (gehoorverslag CGVS, p.27). U aangemoedigd om meer informatie te geven, repliceerde u dat ze zeiden dat jullie het goede pad moesten volgen, dat de overheid ongelovig is en dat jullie zich moesten opblazen en zo naar het paradijs zouden gaan (gehoorverslag CGVS, p.27). Gevraagd wat ze nog zeiden, kwam u niet verder dan te stellen dat ze de bommen wilden tonen maar dat u wegliep (gehoorverslag CGVS, p.27). Gevraagd wat ze nog vertelden om u te overtuigen u aan te sluiten bij hun groepering, besloot u dat u alles al had verteld (gehoorverslag CGVS, p.27). Als Daesh wilde dat u een zelfmoordaanslag zou plegen, mag toch worden verwacht dat u uitgebreider zou kunnen vertellen over de gesprekken die u had met de groepering. Uw gebrekkige verklaringen hieromtrent weten geenszins te overtuigen.

Voorts verklaarde u aanvankelijk dat u uw vader had ingelicht over de rekruteringspogingen van de Islamitische Staat in de moskee en stelde u dat uw vader het eerst niet serieus nam (gehoorverslag CGVS, p.26). Later gevraagd waarom uw vader het eerst niet serieus nam dat Daesh u wilde rekruteren, wijzigde u uw verklaringen en verklaarde u dat u het pas had verteld aan uw vader nadat ze u hadden benaderd op de velden en u hadden geslagen (gehoorverslag CGVS, p.27). U erop wijzend dat u eerder had verklaard dat u uw vader al had ingelicht over de eerste toenaderingspogingen van Daesh in de moskee, ontkende u dat (gehoorverslag CGVS, p.27). Deze tegenstrijdigheid tussen uw opeenvolgende verklaringen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Overigens gevraagd waarom u niet onmiddellijk uw vader had ingelicht over de rekruteringspogingen, vroeg u waarom dat nodig was (gehoorverslag CGVS, p.27). Gevraagd of het dan niet belangrijk was om aan uw vader te vertellen dat Daesh u wilde rekruteren, repliceerde u dat u uw vader niet ongerust wilde maken (gehoorverslag CGVS, p.27-28), wat een bedenkelijke reactie is, te meer u verklaarde dat u bang was (gehoorverslag CGVS, p.28).

Ten slotte dient er nog opgemerkt te worden dat u – zoals hierboven aangegeven – vooreerst niet kon vertellen wie in uw regio Daesh had vervoegd (gehoorverslag CGVS, p.21). Later nog eens ter bevestiging gevraagd of u geen personen kan noemen die door Daesh werden gerekruteerd, gaf u nu twee namen van jongens uit Qala die de groepering hadden vervoegd (gehoorverslag CGVS, p.28). U erop wijzend dat toen u eerder werd gevraagd wie de IS heeft vervoegd, u geen namen kon geven, repliceerde u dat die vraag eerder niet werd gesteld (gehoorverslag CGVS, p.28), wat evenwel geen afdoende uitleg is. In het gehoorverslag staat immers zwart op wit te lezen dat die vraag wel werd gesteld aan u en u hierop niet kon antwoorden (gehoorverslag CGVS, p.21). Uw incoherente verklaringen ondermijnen verder uw asielaanspraak.

(...)

Wat betreft uw taskara en die van uw vader, dient er opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw verblijfssituatie op te heffen.

Het begeleidend schrijven van uw voogd, d.d. 29/01/2018, verandert niets aan de genomen beslissing. Uw voogd wijst op uw jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan, zijnde 13 jaar, en het feit dat u niet naar school zou zijn geweest.

Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat u verklaarde twee jaar school te hebben gelopen in Afghanistan (gehoorverslag CGVS, p.6-7). Uw voogd stelde dat u gezien uw profiel geen precieze en uitgebreide antwoorden kan geven en dat u ook niet op de hoogte kan zijn van wat er buiten uw dorp gebeurde. Ze meende voorts dat u in zichzelf bent gekeerd en dat u moeite heeft met communicatie. Het CGVS heeft wel degelijk rekening gehouden met uw minderjarigheid. Zoals hierboven geargumenteed, blijkt evenwel dat uw verklaringen over uw dagelijkse leven in uw dorp niet afdoende zijn en in contrast staan met informatie die u het Commissariaatgeneraal wel kon geven over andere plaatsen in uw district, wat net wijst op het ingestudeerde karakter van uw kennis.

Verder voegde uw voogd aan haar begeleidend schrijven rapporten toe over de algemene situatie in Nangarhar provincie, deze zijn echter niet van aard bovenstaande vaststellingen aangaande uw beweerd regio van herkomst en vluchtmotieven in een ander daglicht te stellen.

Wat betreft de mail van uw voogd waarin wordt gesteld dat u zich tot twee maal toe heeft gemutileerd door de stress die u hier ervaart omwille van uw asielaanspraak, dient er ten slotte opgemerkt te worden dat dit element geen verband houdt met uw beweerd vervolging in uw land."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerd herkomst uit Oghuz, in het district Deh Bala, in de provincie Nangarhar, in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (*Ibid.*, p. 2, 31).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP